

יבמות יא

איתמר : החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה

ר' יוחנן	ריש לקיש	
לאו	לאו	היבם שחלץ עם האשה
לאו	כרת	האחים עם האשה
לאו	כרת	צרה – הוא ואחיו
מי איכא מידי, דמעיקרא אי בעי האי חליץ ואי בעי האי חליץ, ואי בעי להאי חליץ ואי בעי להאי חליץ, והשתא קאי עלה בכרת! אלא איהו שליחותא דאחים קעביד, איהי שליחותא דצרה קעבדה.	אכר לא יבנה , כיון שלא בנה שוב לא יבנה, איהו הוא דקאי בלא יבנה, אבל אחיו - כדקיימי קיימי, ועלה דידה הוא דקאי בלא יבנה, הא צרה - כדקיימי קיימי	המקור

קושי על ריש לקיש: איתביה ר' יוחנן לר"ל: **החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה ומת - צריכה חליצה מן האחין**; בשלמא לדידי דאמינא חייבי לאוין נינהו, היינו דצריכה חליצה מן האחין, אלא לדידך, אמאי צריכה חליצה?

דחיית הקושי על ידי ריש לקיש בהבאת המשך הברייתא: ולטעמך, אימא סיפא: **עמד אחד מן האחין וקדשה - אין לה עליו כלום**; ואי חייבי לאוין נינהו, אמאי אין לה עליו כלום?

פתרונות להבנת הברייתא:

רישא - החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה ומת - צריכה חליצה מן האחין	סיפא - עמד אחד מן האחין וקדשה - אין לה עליו כלום	
	סיפא אתאן לר"ע, דאמר: אין קידושין תופסין בחייבי לאוין	רב ששת
וליתני: לדברי ר"ע אין לו עליו כלום!		קושי
אחין הילודים - כר"ש אח שנוולד לאחר שחלץ – ולכן צריכה חליצה ממנו כשיטת ר' שמעון	עמד אחד מן הנולדים וקדשה - אין לה עליו כלום, כמאן? כר"ל כי הם אסורים עליה איסור כרת	רב אשי סבר לה כריש לקיש, ומתרץ לה כר' שמעון
אחין הנולדים, כמאן? כר' יוחנן שיש עליהם רק איסור לאו (אכר יבנה)	עמד אחד מן הילודים וקדשה - אין לה עליו כלום, כמאן? כרבנן – איסור כרת לאח שלא היה בעולמו	רבינא סבר לה כר' יוחנן, ומתרץ כרבנן

איתמר: הבא על יבמה, ובא אחד מן האחין על צרתה - פליגי בה רב אחא ורבינא,

בכרת	בעשה
כריש לקיש	כר' יוחנן
חזר איסור אשת אח	איסור חדש של אכר יבנה

דין: אמר רב יהודה אמר רב: צרת סוטה אסורה, טומאה כתיב בה כעריות.

במדבר פרק ה

(יד) וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנְאָה אֶת אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה

מסנה	דברי רב	
האשה שהלך בעלה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך וניסת, ואח"כ בא בעלה - תצא מזה ומזה, וצריכה גט מזה ומזה... ואם מתו - רבי שמעון אומר: ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה	צרת סוטה אסורה, טומאה כתיב בה כעריות	סתירה 1
סוטה דרבנן קושי: ודקארי לה מאי קארי לה? תירוץ: קסבר: כל דתקון רבנן, כעין דאורייתא תקון	סוטה דאורייתא	פתרון הסתירה
נכנסה עמו לסתר ושהתה עמו כדי טומאה - אסורה לביתה, ואסורה לאכול בתרומה, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת!	צרת סוטה אסורה, טומאה כתיב בה כעריות	סתירה 2
סוטה ספק	סוטה ודאי	פתרון הסתירה

קושי על הפתרון לסתירה 2: ומ"ש סוטה ודאי? (מ"ט) משום דכתיב בה **אכ"א**, סוטה ספק נמי
אכ"א כתיבא בה! דתניא, ר' יוסי בן כיפר אומר משום רבי אלעזר: המחזיר גרושתו, מן הנישואין -
אסורה, מן האירוסין - מותרת, משום שנאמר: (דברים כ"ד) **אחרי כעך הו"א**; וחכ"א: אחת זו
ואחת זו אסורה, אלא מה אני מקיים **אחרי הו"א**? לרבות סוטה שנסתרה!
דברים פרק כד פסוק ד
לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא
לפני ה' ולא תחטיא את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה:

תירוץ: ומאי **נסתרה**? נבעלה,
קושי 1: ואמאי קרי ליה נסתרה?
תירוץ: לישנא מעליא נקט.
קושי 2: נבעלה - טומאה בהדיא כתיב בה: (במדבר ה') **נסתרה והיא הו"א**!
תירוץ: למיקם עלה בלאו.

